

USNESENÍ SOUDU (druhého senátu)

26. června 2006 *

Ve věci T-453/05,

Vonage Holdings Corporation, se sídlem v Edison (USA), zastoupená
J. Kääriäinenem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 20. října 2005 (věc R 510/2005-1) týkajícímu se přihlášky slovní ochranné známky REDEFINING COMMUNICATIONS k zápisu jako ochranné známky Společenství,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ(druhý senát),

ve složení: J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Skutkové okolnosti a řízení

- 1 Návrhem zapsaným v kanceláři Soudu dne 27. prosince 2005 žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 20. října 2005 (věc R 510/2005-1).
- 2 Návrh uvádí, že žalobkyně je zastoupena J. Kääriäinenem, advokátem. Návrh je podepsán J. Kääriäinenem.

- 3 Dne 3. ledna 2006 Soud podle čl. 44 odst. 6 svého jednacího řádu vyzval J. Kääriäinen, aby předložil důkaz, jak vyžaduje článek 19 statutu Soudního dvora, že je oprávněn k výkonu advokacie podle práva některého členského státu. Dne 24. ledna 2006 v odpovědi na tuto výzvu J. Kääriäinen předložil osvědčení od J.-O. Brännströma, soudce Tingsrätt de Malmö (Švédsko), ze dne 10. dubna 2002, které potvrzuje, že J. Kääriäinen „je advokátem oprávněným zastupovat klienty a jednat samostatně před všemi [s]oudy ve Švédsku“.
- 4 Soud, který měl za to, že tato odpověď nebyla uspokojivá, vyzval J. Kääriäinen, aby předložil důkaz o tom, že je zapsán u advokátní komory jako „advokat“ ve smyslu švédských právních předpisů nebo že je oprávněn k výkonu advokacie podle práva některého jiného členského státu nebo jiného státu, který je stranou dohody o Evropském hospodářském prostoru, v souladu s čl. 19 čtvrtým pododstavcem statutu Soudního dvora. Lhůta stanovená pro odpověď na tuto výzvu uplynula dne 10. dubna 2006.
- 5 Dne 10. dubna 2006 J. Kääriäinen vysvětlil, že není zapsán u Sveriges Advokatsamfund (švédská advokátní komora) jako „advokat“, neboť pracuje v kanceláři, která se specializuje na patentové právo, a že švédská advokátní komora nepovoluje svým členům, aby vykonávali v téže kanceláři činnost patentového zástupce, který má technické vzdělání. Konstatoval, že švédské znění čl. 19 čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora vyžaduje, aby byl zástupce „advokat“. Mimoto uvedl, že je mu známo usnesení Soudu ze dne 28. února 2005, Energy Technologies ET v. OHIM (T-445/04, Sb. rozh. s. II-677).

- 6 Přesto J. Kääriäinen zdůraznil, že Soud ve věci Ellos v. OHIM (rozsudek ze dne 27. února 2002, T-219/00, Recueil, s. II-753) nic nenamítal proti zastupování švédským právníkem, který nebyl členem švédské advokátní komory. Uvedl také, že ve věci Streamserve v. OHIM (usnesení ze dne 5. února 2004, C-150/02 P, Recueil, s. I-1461) zastupoval u Soudního dvora účastníka řízení podávajícího opravný prostředek. Soudní dvůr proti jeho zastupování rovněž nic nenamítal.
- 7 J. Kääriäinen konečně informoval Soud o tom, že S. Eliasson a J. Runsten, oba členové švédské advokátní komory, vyjádřili svou ochotu zastupovat žalobkyni v projednávaném případě. Dokumenty osvědčující skutečnost, že S. Eliasson a J. Runsten jsou členy švédské advokátní komory, byly připojeny k dopisu ze dne 10. dubna 2006. Žádné další dokumenty nebyly Soudu předloženy.

Právní otázky

- 8 Podle článku 111 jednacího řádu, rozhoduje-li Soud o žalobě zjevně nepřípustné nebo žalobě, která zjevně postrádá jakýkoli právní základ, může Soud, aniž by pokračoval v řízení, rozhodnout usnesením obsahujícím odůvodnění.
- 9 V projednávaném případě přijímá Soud podle tohoto článku rozhodnutí, že rozhodne, aniž by pokračoval v řízení.
- 10 V souladu s čl. 19 třetím pododstavcem statutu Soudního dvora, který je použitelný na řízení před Soudem podle článku 53 tohoto statutu, účastníci řízení, kteří nemají

výsadní postavení, musejí být před soudy Společenství zastoupeni advokátem, tj. ve švédském znění „advokat“. Podle švédských právních předpisů je titul „advokat“ vyhrazen osobám, které získaly diplom o absolvování magisterského studia v oboru práva a které byly zapsány u advokátní komory.

- 11 Krom toho z článku 19 čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora jasné vyplývá, že musejí být splněny dvě kumulativní podmínky, aby osoba mohla platně zastupovat před soudy Společenství jiné účastníky řízení než členské státy a orgány Společenství, a to aby tato osoba byla advokátem („advokat“ podle švédského znění) a aby byla oprávněna k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou dohody o Evropském hospodářském prostoru. Tyto požadavky představují podstatné formální náležitosti, jejichž nedodržení má za následek nepřipustnost žaloby.
- 12 Důvodem tohoto požadavku stanoveného článkem 19 statutu Soudního dvora je to, že advokát je považován za pomocníka spravedlnosti povolaného k zajištění právní pomoci, již klient potřebuje, zcela nezávisle a ve vyšším zájmu spravedlnosti. Tato ochrana je vyvážena profesní disciplínou stanovenou a kontrolovanou v obecném zájmu k tomu oprávněnými orgány. Takové pojetí odpovídá společným právním tradicím členských států a objevuje se rovněž v právním řádu Společenství (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 18. května 1982, AM & S v. Komise, 155/79, Recueil, s. 1575, bod 24).
- 13 Jelikož J. Kääriäinen není zapsán jako člen advokátní komory, není advokátem („advokat“) ve smyslu článku 19 statutu Soudního dvora. I když tedy může podle švédských právních předpisů zastupovat účastníky řízení v rámci řízení před švédskými soudy, nesplňuje první ze dvou kumulativních podmínek stanovených

v čl. 19 čtvrtém pododstavci statutu, a není tedy oprávněn zastupovat žalobkyni před Soudem (viz výše uvedené usnesení Energy Technologies ET v. OHIM).

- 14 Ačkoli je pravda, že ve věcech uváděných žalobkyní (bod 6 výše) Soudní dvůr ani Soud nic nenamítaly proti zastupování právníkem, který nebyl „advokat“, Soud poznamenává, že v žádné z těchto věcí nebyla otázka zastupování výslovně vznesena.
- 15 V každém případě se žalobkyně nemůže dovolávat rozhodnutí uvedených v bodě 6 výše, aby se vyhnula použití ustanovení statutu Soudního dvora nebo jednacího řádu. Podle čl. 43 odst. 1 jednacího řádu prvopis každého podání musí být podepsán zmocněncem nebo advokátem účastníka řízení. Žalobkyně nepředložila žádný dokument podepsaný advokátem ve smyslu čl. 19 čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora. Předložení osvědčení uvedených v bodě 7 výše a tvrzení, že advokáti uvedení v těchto dokumentech jsou ochotni žalobkyni zastupovat, nestačí pro splnění požadavku, podle kterého musí být žaloba podepsána advokátem ve smyslu článku 19 statutu Soudního dvora.
- 16 Z výše uvedených úvah vyplývá, že projednávaná žaloba musí být odmítnuta jako zjevně nepřípustná, aniž by bylo nezbytné ji doručit žalovanému.

K nákladům řízení

- 17 Vzhledem k tomu, že toto usnesení bylo přijato před doručením žaloby žalovanému a předtím, než mohl vynaložit náklady, stačí rozhodnout, že žalobkyně ponese vlastní náklady řízení v souladu s čl. 87 odst. 1 jednacího řádu.

Z těchto důvodů

Soud (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.**
- 2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení.**

V Lucemburku dne 26. června 2006.

E. Coulon

Vedoucí soudní kanceláře

J. Pirrung

Předseda